

[Justitsministeren.]

opfattelser af, hvad arbejdskonflikt er. Den opfattelse, som hr. Henning Philipsen gjorde sig til talsmand for, er en udvidelse af det, der normalt forstås ved begrebet arbejdskonflikt.

Én ting til vil jeg gerne have lov at understrege. Hr. Henning Philipsen siger, at hvis en konflikt overtræder retsreglerne, er der kun én vej at gå for et retssamfund, og det er, at man bruger politimagten til at sørge for, at retsreglerne bliver overholdt.

Henning Philipsen (SF):

Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at det ville have været rart, om politimesteren i Glostrup havde kendt lige så meget til arbejdsmarkedets grundlov, som han kender til Danmarks Riges Grundlov, for så ville politimesteren nemlig i den situation have vidst, at når en arbejdsgiver rekvirerer arbejdskraft, som det i dette tilfælde skete ude på Uniprint, så var det ikke nok med, at han undlader at sige, hvem han ville have ude på Uniprint, men hvis ikke de øvrige var mødt op, ville de være kommet i den situation, at de havde overtrådt arbejdsmarkedets grundlov. Så ville der nemlig simpelt hen være sket det, at de ikke ville have kunnet få udbetalt deres understøttelse. Den omstændighed, at en arbejdsgiver klovner — undskyld udtrykket — behøver ikke i sig selv at betyde, at politimesteren ikke kan tage sin fornuft i brug, og lige så vel som han har en pligt til efter min opfattelse at sætte sig ind i Danmarks Riges Grundlov, var det dog vist rimeligt, at han havde en tilsvarende pligt til også at sætte sig ind i arbejdsmarkedets grundlov.

Endelig vedrørende det sidste, ministeren siger, at han ikke har ønske om at gribe ind i en arbejdskonflikt, konstaterer jeg, at ministeren stemte modsat i sidste uge, da vi stemte om overenskomsterne her i folketinget. Da greb man ind, og ministeren foretog sig simpelt hen den handling at gribe ind eller i hvert fald at forhindre, at det kom til arbejdskonflikter. De to påstande harmonerer i hvert fald ikke.

Justitsministeren (Orla Møller):

I forbindelse med den omtalte afstemning

var der i hvert fald under ingen omstændigheder tale om at sætte politiet ind i sagen.

Må jeg yderligere sige om sagen på Uniprint, at der er ingen grund til at forsøge at give politimesteren karakter med hensyn til at kende Danmarks Riges Grundlov og arbejdsretten. For sagen er ganske enkelt den, at der var sket en overtrædelse af en bestemt paragraf, § 264, og det er tilstrækkeligt afgørende. Alle andre diskussioner om eventuel optræden fra arbejdsgiverside kommer ikke ham ved i denne sag, uanset hvor lidt eller hvor meget han kender til tingene.

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal gøre denne ganske korte bemærkning til justitsministeren, at hvis arbejdspladsernes folk ikke havde fundet sig i og ikke havde villet finde sig i den afgørelse, som folketinget traf i sidste uge, så kunne justitsministeren meget nemt være kommet i den situation, at han også i denne situation måtte anvende straffelovens § 264.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg kan nøjes med at sige, at nu skal vi jo ikke ophidse os over noget, som er i højeste grad hypotetisk.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg har meget nøje fulgt justitsministerens svar, og det interesserer mig at få at vide, at justitsministeren principielt ikke vil gribe ind i arbejdskonflikter. Da jeg var ordfører her forleden dag, spurgte jeg justitsministeren, om ikke det var farligt at bruge beskyttelse og udøvende magt i den private ejendomsrets interesse på baggrund af nogle fejl, der var begået, eller fordi en arbejdsgiver var dårlig til at læse korrektur eller formulere sine breve.

For mig er det endnu uklart, hvad det var, der bevægede politiet ud fra lovens præmisser. Det er ganske klart, hvad det var, man ville. Man ville nemlig gøre det samme, som man gjorde ved sømandsstrejken i 1956, det har været nævnt, og jeg vil tro, at justitsministeren og jeg husker det, vi havde visse fælles erfaringer på det tidspunkt. Det er det samme, som skete med Hope Computer, hvor man bagefter måtte lave om og kritisere arbejdsgiveren. I star-